

[Askjær Jørgensen]

man har forhandlet sig til rette om? Derfor har vi ingen frie overenskomstforhandlinger haft her i dette samfund. Og det vil vi heller ikke kunne få. Så det, hr. Alfred Hansen så smukt taler om, er noget, som ikke eksisterer, ikke engang i form af en by i Rusland.

Det er jo således, at det er nødvendigt, at der er en offentlig sektor i samfundet, og denne sektor skal naturligvis finansieres. Hvor dyrt det er at have den offentlige sektor, hænger naturligvis nøje sammen med, hvad de, der skal udføre jobbene i den offentlige sektor, skal have i løn, og det er man altså også nødt til at fastsætte fra det offentliges side. Så de luftkasteller, hr. Alfred Hansen skal med, holder ikke.

Jeg skal for god ordens skyld slå fast, at det, vi har talt om i dag, ikke er at nedsætte lønningerne. Det er at nedsætte bruttolønningerne. Det vil altså sige, at vi vil nedsætte bruttoprisen på arbejdskraft. Jeg har understreget op til flere gange, at vi ønsker at hæve reallønningerne og nedsætte bruttoprisen på arbejdskraft.

#### Maisted (FP):

Det, der får mig herop igen, er hr. Bolvigs omtale af de fremskridt, som forligspartierne har opnået. Men folketingets medlemmer har jo den 3. november 1980 fået en industriinformation, der viser, at industriens produktion, beskæftigelse og investeringer falder.

Det, som industrien og samfundet lever af, er jo den værditilvækst, som industrien og andre produktionsvirksomheder er i stand til at fremskaffe, det vil sige produktionsværdien minus værdien af indkøbte råvarer. Og når produktionsværdien bliver mindre, fordi produktionen falder og råvarepriserne stiger, så betyder det trods alt, at værditilvæksten bliver mindre. Værditilvæksten går til overskuddet til firmaerne, investeringer, renteudgifter, lønomkostninger, skatter og afgifter og øvrige omkostninger. Så er der jo ikke ret meget at operere med, hvis man ønsker, at vi skal løse samfundets problemer ved at sørge for, at der bliver yderligere investeret i danske arbejdspladser. For at man kan opnå det, må man altså have et større overskud. Den post, som umiddelbart må falde i øjnene, er den, der hedder skatter og afgifter. Disse skatter og afgifter blev forøget i december 1979, og så kan det ikke nytte, at man bagefter

ter kommer og giver tilskud af den ene og den anden art. Det kan heller ikke nytte, at man begynder at operere med meget store summer i udpumpning af statspapirer, for så påvirker man selvfølgelig virksomhedernes renteudgifter.

Det, vi har beskrevet, hænger altså meget nøje sammen. Den eneste løsning er at angribe renteudgifterne og lønomkostningerne. Det er de eneste operationelle muligheder, vi har tilbage for øjeblikket. For at det ikke skal gå ud over lønmodtagerne, er vi tvunget til at kigge på skatter og afgifter og give dem alvorlige skattelettelser, sådan at de ikke har behov for at kræve mere i løn. På den måde falder lønomkostningerne for dansk erhvervsliv, men reallønnen falder ikke. Sådan er sammenhængen. Alt det andet er noget snak.

Hermed sluttede forhandlingen.

#### Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Askjær Jørgensen (FP) (se foran)

forkastedes, idet 16 stemte for, 117 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

#### 5) Første behandling af:

*Forslag til lov om ændring af sønæringsloven.*

(Lovforslag nr. L 40. Fremsat 17/10 80).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

#### 6) Første behandling af:

*Forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse.*

(Lovforslag nr. L 41. Fremsat 17/10 80).

Lovforslagene sattes til forhandling.

#### Forhandling

Jytte Andersen (S):